

СТІБКИ ПЕРЕМОГИ

Проект довжиною в рік,
реалізований жінками у
вимушеній еміграції

Присвячується
річниці
відновлення
незалежності
України

35.

За сприяння:

Ukrainische
Sprache & Kultur
in Münster e.V.

**UKRAINISCHE
GRIECHISCH-KATHOLISCHE
GEMEINDE
KATHOLISCHE KIRCHE
BISTUM MÜNSTER**

ЗМІСТ

Ідея проєкту	03
Проект у цифрах	06
Команда	07
Детально про учасниць проєкту	13
Реєстрація рекорду	34
Контакти і співпраця	36

ІДЕЯ ПРОЄКТУ

24 лютого 2022 року назавжди змінило життя мільйонів українців. Рятуючи своїх дітей і себе від війни, багато українських жінок були змушені залишити рідні домівки та знайшли тимчасовий прихисток у Німеччині. Доля звела нас у Мюнстері та його околицях. Попри відстань, щодня ми жили новинами з України, переживали

за своїх рідних, молилися за наших воїнів і шукали можливість бути корисними батьківщині. Саме так народилася ідея проєкту “Стібки Перемоги”.

Улітку 2025 року авторка ідеї проєкту Галина Калинюк запропонувала створити особливий оберіг для України. Адже наступний рік мав стати роком 35-тої річниці

проголошення відновлення Незалежності України, і ця дата надихнула вишити “Рушник Незламності” довжиною 3,5 метра. Його довжина стала символом тридцяти п’яти років української Незалежності — знаком вдячності тим, хто її виборював, і віри в тих, хто боронить її сьогодні.

Схему вишивки державного прапора України від дизайнера Vivsters (Вів’єн Паверз), яка представлена патріотичним дизайном у стилі печворк-семплера, придбали у офіційному онлайн-магазині бренду Vivsters, а сама авторка схеми надала дозвіл на оприлюднення результатів роботи.

Згодом ідею запропонували голові спілки “Українська мова та культура у Мюнстері” Марії Шарко, яка щиро підтримала ініціативу. Разом народилися назва проекту “Стібки Перемоги” та назва самого рушника – “Рушник Незламності”.

Про початок проекту урочисто оголосили під час святкування Дня Незалежності України у серпні 2025 року.

Чому саме рушник?

Бо в українській культурі рушник — це більше, ніж вишита тканина. Це символ дому, родинної пам’яті, благословення, духовного захисту й нерозривного зв’язку між поколіннями. Сьогодні, коли Україна продовжує боротьбу за свою свободу і незалежність, такий оберіг потрібен їй як ніколи — як молитва, вишита нитками любові, надії та незламної віри в Перемогу, справедливий мир і щасливе майбутнє.

Ідея знайшла щирий відгук серед українок Мюнстера та околиць. Хтось прийшов сам, хтось запросив подругу, а хтось привів доньку. До проекту долучалися й пізніше, радіючи можливості залишити на полотні хоча б кілька власних стібків. Так навколо однієї спільної мрії об’єдналася 21 українка.

Рушник вишивали за чергою, він мандрував від однієї майстрині до іншої. Кожна отримувала його у свої руки, вишивала свою частину й передавала далі. Часом жінки працювали разом, але найчастіше вишивали вдома — у тиші, серед власних думок і спогадів. Кожен стібок супроводжувався молитвою за Україну, її захисників і захисниць, за рідних, які залишилися вдома, за перемогу та справедливий мир. Хтось тихо наспівував українських пісень, хтось молився, а хтось просто мовчки вкладав у вишивку свою любов до Батьківщини.

Так “Рушник Незламності” став значно більшим, аніж спільна творча праця. Він став літописом людських доль, символом єдності українців, яких війна роз’єднала географічно, але не змогла роз’єднати духовно.

Завершення проєкту відбулось у День Незалежності України 24 серпня 2026 року у Мюнстері.

Напередодні, у День Державного Прапора України – 23 серпня 2026 року – “Рушник Незламності” було урочисто освячено священником парафії святого Димитрія у м. Мюнстер (УГКЦ) отцем Михайлом Гуцуляком.

Ми щиро віримо, що “Рушник Незламності” стане духовним оберегом України. У кожному його стібку – молитва за наших захисників і захисниць, за тих, хто живе під щоденними обстрілами, за всіх, хто втратив найдорожчих людей, втратив дім і за тих, хто продовжує боротися за свободу нашої держави.

Ми вишивали цей рушник із проханням до Бога захистити Україну від жорстокого ворога, дарувати їй Перемогу, справедливий і тривалий мир, зберегти життя наших людей та благословити майбутні покоління українців жити у вільній, незалежній та соборній державі.

ПРОЄКТ У ЦИФРАХ

До проєкту долучились українські жінки з різних міст і містечок навколо Мюнстера. матеріали для “Рушника Незламності” допомагала придбати та отримати з України Уляна Валовська. Обробку рушника люб'язно допомогла зробити Надія Кейбал. Цей буклет для проєкту старанно розробила Алла Рожко, допомагала з редагуванням тексту Надія Коваленко.

**Учасниць
проєкту**

21

**Метрів
тканини**

4

**Кількість
елементів**

383

**Днів
роботи**

365

ТВОРЧІСТЬ

СПІЛЬНОТА

ЄДНАННЯ

НАТХНЕННЯ

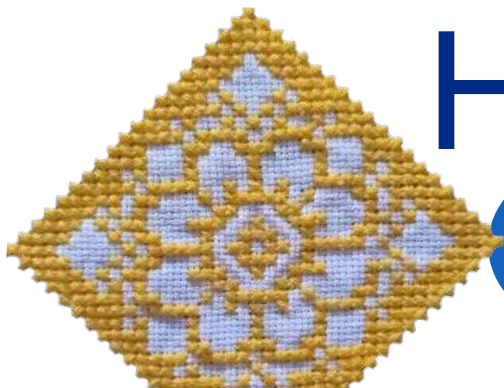
КОМАНДА

Ініціативу, яка пролунала з вуст Галини Калинюк 24 серпня 2025 року на мітингу до Дня Незалежності України у Мюнстері, радо підтримали інші українки.

До вишивання "Рушника Незламності" долучилась 21 учасниця родом з різних куточків України, котрі знайшли тимчасовий прихисток у цій частині Німеччини.

Жінки, які не були між собою знайомі, швидко обмінялись контактами і створили спільноту для комунікації. Рушник почали вишивати наприкінці серпня 2025 року, передаючи полотно одна одній за попередньо узгодженим графіком. У лютому 2026 року більшість учасниць зустрілася у Мюнстері для спільного обговорення процесу вишивання.

НАША КОМАНДА

Галина Калинюк

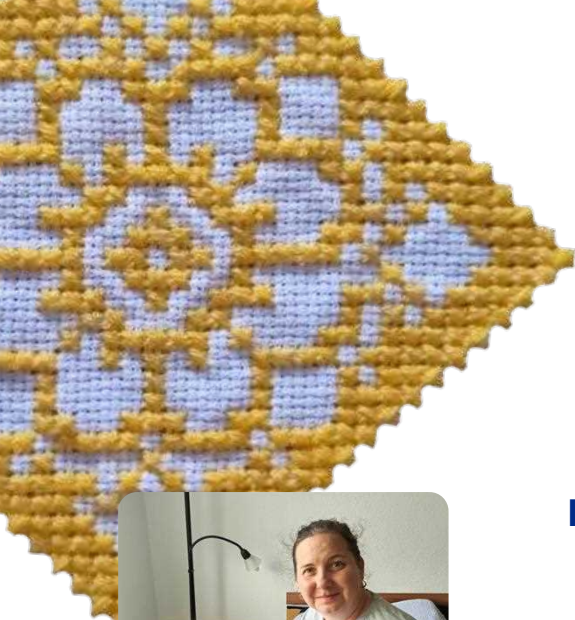
Для мене “Рушник Незламності” – це потужний оберіг для України, де в кожному стібку, в кожному хрестіку закарбована молитва за усіх наших воїнів, які боронять рідну землю, за великих і маленьких українців моєї української незламної землі! Я переконана, що наш власноруч вишитий оберіг беззаперечно наблизить нас до справедливого миру і перемоги над ворогом. Кredo, з яким ми створювали цей витвір: “Молитва, любов і добра справа наближають нашу омріяну Перемогу”.

Іванна Батринюк

Христина Бей

Катерина Кульчицька

Світлана Беляєва

Яна Польова

Катерина Капацина

Олеся Дженовіз

Жанна Гуменюк

Анна Возняк

Уляна Гуменюк

Надія Коваленко

Наїля Лавровська

Алла Рожко

Надія Оврас

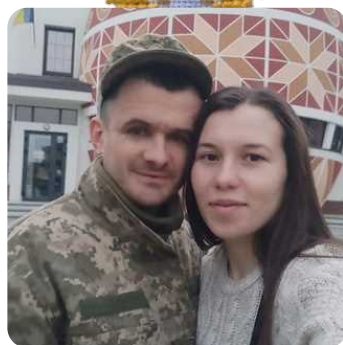
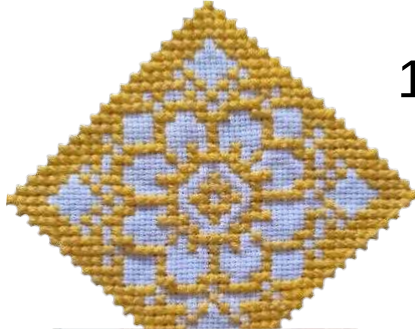
Дарія Коваль

Катерина Одарюк

Майя Шляніна

Світлана Литвинець

Ніка Маслова

Наталія Осадчук

ГАЛИНА КАЛИНЮК

43 роки

м. Львів – Münster

Живу у Німеччині з квітня 2022
За фахом інженер телекомунікацій
(закінчила Київський Державний
університет інформаційно-
комунікаційних технологій), 20 років
працювала у відділі технології
надання послуг поштового зв'язку
Львівської дирекції АТ "Укрпошта".
В Німеччині працюю службовцем у
відділі контролю виробництва у
фірмі Wecon GmbH.

Співаю у місцевому українському хорі "Червона Калина" та беру активну участь у житті спілки "Українська мова та культура в Мюнстері" та у житті парафії УГКЦ св. Димитрія.

“Рушник Незламності”
– це віра, що дає
коріння, сила духу, яка
дозволяє витримати
будь-які випробування,
захист від усіх бід,
впевненість у
завтрашньому
світлому дні та,
безумовно, звитяга
над жорстокими
російськими
загарбниками!

Мама двох чудових синочків.
У липні 2023 втратила колеганку по
роботі, яка загинула з мамою у
Львові внаслідок влучання бомби у
їх житловий будинок. У березні 2026
втратила на війні дорогого швагра,
який захищав від російських
загарбників Україну
на Харківському напрямку.

ІВАННА БАТРИНЬОК

23 роки

*с. Княждвір, Івано-Франківська обл. –
Münster*

Живу у Німеччині з січня 2022 року.
За фахом я маркетологиня (бакалавр
Чернівецького національного
університету ім. Ю.Федьковича та
магістр Карпатського національного
університету ім. В.Стефаника).
Зараз відвідую курс з німецької мови
на рівні B2 та готуюся до навчання в
напрямку логістики.

Коло свого спілкування буду
повністю з нуля, так як моя сім'я
залишилась в Україні. Частково і з
цієї причини я вирішила
приєднатися до проєкту, бо хотілося
знайти українців і людей-
однодумців.

“ Для мене участь у проєкті «Стібки
перемоги» – це пам'ять про дім і
можливість відчувати його на чужині,
це чудова нагода показати Європі, ким є
українці і якою багатогою є наша
українська культура. ”

ХРИСТИНА БЕЙ

36 років

м. Львів – Münster

Я живу у Німеччині вже 16 років та працюю тут як соціальна педагогиня. Для мене творити – це вірити, і саме таким є проєкт "Стібки Перемоги". Створюючи цей рушник, ми віримо в нашу справедливую перемогу та заковуємо кожним хрестиком у "Рушник Незламності" мир, світло та добро для України та наших рідних людей...

“Я щиро вдячна за цей чудовий проєкт і можливість приєднатися до нього, вклавши частинку своєї душі та віри у наш “Рушник Незламності”!

СВІТЛАНА БЄЛЯЄВА

43 роки

м. Київ – Münster

Я проживаю у Німеччині з березня 2022 року. За фахом я бухгалтерка. Тут також працюю вже 3 роки бухгалтером.

Почала працювати без знань німецької мови. А вже у 2024 році здала німецький мовний іспит на рівень B1. Продовжую вчити самостійно німецьку мову вже для себе і планую опанувати рівень C1. Одночасно проходжу навчання бухгалтера по зарплаті.

Маю 2 дорослих дітей, чоловік залишився в Україні.

Я люблю вишивати, але до “Рушника Незламності” довгий час не мала змоги вишивати через тривале навчання.

У проєкті “Стібки перемоги”
відчуваю себе приналежною до
української спільноти...

КАТЕРИНА КАПАЦИНА

43 роки

*с. Вишневе, Бучанський район, Київська область
– Greven*

Я проживаю у Німеччині з березня 2022 року. В Україні здобула вищу юридичну освіту та працювала за фахом. Вела підприємницьку діяльність – моя родина мала декілька кав'ярень.

У Німеччині закінчила інтеграційні курси та отримала сертифікат рівня ВІ. На даний момент працюю на кухні в локальному ресторані.

Про себе писати важко. Маючи улюблену, свідомо обрану професію, пріоритетом для мене (також свідомо) стала родина. Я одружена, з чоловіком у нас двоє дітей. Страшна ніч і ранок 24.02.22 змінила життя країни і життя моєї родини. Дякувати Богові, ми всі живі, але розділені, з розбитим серцем і душевними ранами.

“Вишиваючи
“Рушник
Незламності”, я
почувваюся ніби
вдома, в мирній
Україні...”

Причетність до спільної справи надає сил і зміцнює віру в нашу незламну силу.

Як у пісні: «Разом нас багато,
нас не подолати!».

АННА ВОЗНЯК

38 років

*м. Долина, Івано-Франківська обл.
– Münster*

В Німеччині я проживаю давно.
Я адаптувалася, вивчила мову і
зараз навчаюсь у місцевому університеті.

Але моя Батьківщина — це Україна, і вона назавжди в моєму серці.

Мабуть, кожна людина, дорослішаючи, ставить перед собою питання своєї ідентичності, особливо коли вона відірвана від свого коріння. Ці думки були зі мною давно, та саме повномасштабне вторгнення росії стало рушійною силою для того, щоб зайняти тверду позицію та знайти для себе відповіді.

Вишивання “Рушника Незламності” стало для мене символом єднання України, символом спротиву підлому з боку нищого сусіда, який століттями привласнював наше культурне надбання та робив усе можливе, щоби ми не мали власної ідентичності. Мова, культура та історія, боротьба наших предків і наших сучасників за своє, за рідне — усе це робить нас нацією. Ми об’єднуємося, ми відшуковуємо своє. Саме це символізує для мене наша спільна праця: наш вишитий рушник — це наша об’єднана, сильна, жовто-блакитна Україна.

“ У пам’ять про мого друга дитинства Тараса, який загинув у Битві за Маріуполь. Україна була для нього найсвятішою. А також на честь моєї сестри Світлани, братів Андрія, Ромчика та Степана, і друга Олега — усіх, хто продовжує цю боротьбу. ”

ЖАННА ГУМЕНЮК

49 років

м. Дніпро – Drensteinfurt

Я проживаю у Німеччині з жовтня 2023 року. В Україні я працювала 15 років у Апеляційному суді.

В Німеччині на курсах вивчила мову до рівня B1 та працюю у дитячому садочку Natur Kinder Haus різноробочою на кухні та прибиральницею.

Мешкаю тут разом з дев'ятирічною донькою. Двадцятирічний син навчається у Чехії. Мій чоловік та батько залишились у Дніпрі.

Для мене вишивання “Рушника Незламності” – це ніжні спогади про бабусю, яка, чекаючи на свого чоловіка з ТІЄІ страшної війни, вишивала... Її життя було досить нелегким: вона втратила двох синів у 1944 році, які підірвались на міні. Бабусі чоловік, мій дід, був прикордонником. У 1946 році у Фінляндії народила двійню, мою матусю та дядька.

Вони стали для мене яскравим прикладом того, як у важкі та жорстокі часи зберегти любов до прекрасного, бо вишивання стало однією з можливостей пережити горе...

УЛЯНА ГУМЕНЮК

9 років

м. Дніпро – Drensteinfurt

Навчаюсь у початковій школі міста Drensteinfurt у 3 класі. У Німеччині проживаю з мамою, а мій тато залишився в Україні.

Мій рідний дядько захищає Україну від російського ворога у лавах ЗСУ.

Я дуже творча та креативна дівчинка. Для мене було велике задоволення – вишивати “Рушник Незламності”, я тішусь можливістю участі у цьому чудовому проєкті.

“
Такий проєкт –
це для мене
перший досвід,
тому він дуже
цінний та
цікавий для
мене.”

ОЛЕСЯ ДЖЕНЕВІЗ

43 роки

м. Kuib – Münster

Я проживаю у Німеччині з березня 2022 року. За фахом я Product Owner. У Німеччині також працюю в ІТ-сфері. З України виїхала з донькою, шукаючи прихисток через повномасштабне вторгнення та початок жорстокої війни росії проти України.

“Для мене “Рушник Незламності” – це символ єдності, сили українських жінок і віри в Перемогу та справедливий мир на рідній землі. Це можливість бути частиною чогось важливого для України навіть далеко від неї.”

ЯНА ПОЛЬОВА

32 роки

м. Запоріжжя – Münster

За фахом я юристка.

Зараз знаходжусь у декретній відпустці.

Я в Німеччині з сім'єю: чоловіком та 3 синами.

Двоюрідний брат служить у лавах ЗСУ, захищає Україну.

Нещодавно вишивала рушник бісером собі на вінчання.

“

Для мене
участь у
проєкті –
це
відчуття
дому...

НАДІЯ КОВАЛЕНКО

35 років

м. Одеса – Неєк

У Німеччині проживаю з жовтня 2022 року, родом з м. Хуст, що у Закарпатській області. За фахом я юристка, маю 7 років досвіду юрисконсультом. За другою вищою освітою я психологиня. Я одружена та маю 4-річну донечку.

Регулярно займаюсь волонтерством на користь України та планую заснувати українську громадську організацію в нашому містечку.

Для мене участь у проєкті – це момент єднання українців закордоном і збереження нашої української ідентичності за сотні кілометрів від дому.

Почувши про проєкт, одразу захотіла долучитися до цієї важливої ініціативи, хоч вишивала я востаннє ще у школі. “Рушник Незламності” для мене уособлює українську душу в кожному хрестичку, адже за стародавньою традицією вишивання – це кодування сили, віри у перемогу нашої рідної України.

ДАРІЯ КОВАЛЬ

35 років

м. Kuiv – Münster

За фахом я юристка, кандидатка філософських наук, доцентка, викладачка юридичних дисциплін.

У Німеччині живу з 2022 року, вивчаю німецьку мову на рівні B2, проходжу професійну інтеграцію та планую тут подальший професійний розвиток за своїм фахом.

Я мама двох синів. Після початку повномасштабної війни була змушена залишити Україну та будувати нове життя в Німеччині. Попри всі труднощі, зберігаю любов до України, її культури та традицій. Вірю в перемогу та щасливе майбутнє нашої країни.

“Для мене участь у проєкті “Стібки Перемоги” – це можливість через спільну творчість зберігати зв’язок з Україною, відчувати підтримку серед учасниць проєкту та вплитати у кожен стібок пам’ять, віру і надію на довгоочікувану перемогу.”

КАТЕРИНА КУЛЬЧИЦЬКА

36 років

с. Корнич, Івано-Франківська обл. – Greven

За фахом я викладачка образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва. У березні 2022 року я з чоловіком та трьома синами переїхали до Німеччини.

В Україні до початку війни я працювала у дитячому садочку вихователькою.

Після переїзду намагаюся зберігати українські традиції та творчі таланти, які мені ще з дитинства прищеплювала моя бабуся.

Я є учасницею українського хору “Червона калина” та беру активну участь у житті спілки “Українська мова та культура”, спільноти UAre в м.Грефен, а також у житті парафії УГКЦ св. Димитрія у Мюнстері.

Вишивка для мене стала способом підтримувати зв'язок з домом і знаходити спокій. Через війну життя сильно змінилося, але творчість і українська культура допомагають триматися та не втрачати себе.

“
Для мене участь у проєкті — це пам'ять про дім, підтримка України та відчуття, що ми й досі разом, це моя частинка душі у спільній праці...”

НАІЛЯ ЛАВРОВСЬКА

66 років

м. Ірпінь – Münster

Я приїхала до Німеччини у 2022 році. Перебуваю на пенсії, але залишаюсь керівницею 2-х громадських правозахисних організацій в Україні. Продовжую свою громадську діяльність дистанційно.

У 2024 році почала вишивати сорочки всім членам своєї родини, оскільки виникла нестримна жага збереження і примноження української ідентичності, як спротив її знищенню з боку росії.

“
Участь у проєкті для мене –
це як молитва за Україну.
”

СВІТЛАНА ЛИТВИНЕЦЬ

27 років

м. Вінниця – Drensteinfurt

За фахом я будівельниця, і бухгалтерка, і швея.
У Німеччині проходжу навчання (Ausbildung) як Fliegefachkraft.
Вишиваю з часу, коли батьки дозволили голку в руки взяти.
Мій чоловік служив у 2014–15 та 2022 роках у ЗСУ, захищаючи нашу Батьківщину.
На даний момент у нас четверо дітей.

“Для мене вишивання “Рушника Незламності” – це можливість долучитись до чогось рідного, що перебуває в генетичному коді моєї нації.”

Мій самостійний волонтерський шлях розпочався у 2016 році, задовго до повномасштабного вторгнення росії. В Україні я керувала громадською організацією “Чисті серця Калуш”.

На жаль, щодня хтось потребує допомоги: чи людина, чи тварина, тому й у Німеччині спільно з іншими українцями ми заснували нову громадську організацію – “DUN aus Drensteinfurt e.V”, скеровану на волонтерську допомогу Україні.

Моя сім'я веде активну волонтерську діяльність в нашій організації.
Також я є учасницею спілки “Malteser Drensteinfurt”

НІКА МАСЛОВА

49 років

м. Kuiv – Westerkappeln

В Україні я працювала експерткою з кореспондентських відносин у компанії Vodafone Україна.

Перебуваючи у Німеччині (з березня 2022 року), все ще дистанційно працюю у Vodafone Україна.

Я виїхала в Німеччину з мамою, шукаючи прихистку від жорстоких бомбардувань росіянами, від їх війни проти України, мій тато залишився у Києві.

“Для мене участь у проєкті "Стібки Перемоги" та вишивання "Рушника Незламності" – це те, що об'єднує серця далеко від рідної країни, рідної землі.”

НАДІЯ ОВРАС

40 років

м. Вишгород – Münster

Працювала в Україні менеджеркою у фармацевтичній компанії. В Німеччині наразі знайшла роботу та проходжу Ausbildung в Caritas, як Medizinische Fach Assistierte.

Через повномасштабне вторгнення наша сім'я зіткнулася з важкими випробуваннями. У 2022 році я разом із дітьми 4 і 6 років виїхала до Німеччини. Уже тут я дізналася, що територія, де перебував мій чоловік – він служив у Державній службі з надзвичайних ситуацій, опинилася в окупації. Також стало відомо, що мого свекра було взято в полон. Протягом трьох довгих тижнів про нього не було жодної звістки, але зараз, на щастя, із ним усе добре.

“Для мене участь у проєкті “Стібки Перемоги” — це можливість бути корисною Україні навіть на відстані. Для мене це не просто вишивка — це молитва, вдячність і віра в те, що Україна вистійть і переможе.”

Одним із найважчих випробувань було усвідомлення власного безсилля. Було дуже важко прийняти той факт, що серцем ти прагнеш бути поряд із чоловіком у найскладніший момент його життя, але водночас розумієш, що твій обов'язок — берегти дітей. Цей вибір був болючим, але саме заради їхнього майбутнього потрібно було знаходити сили рухатися далі.

КАТЕРИНА ОДАРЮК

36 років

м. Kuib – Münster

В Німеччині проживаю з березня 2022 року, 2 роки працюю за фахом у сфері архітектури і мистецтва.

Війна забрала багатьох гарно знайомих мені людей. Я знаю, що пам'ять про кожного буде жити в серцях їх рідних і близьких. Своєю участю у проєкті, в кожному хресту, я хочу викарбувати шану і пам'ять кожному полеглому військовому, військовій, цивільним, кожній загиблій дитинці, яку втратила наша країна і цей світ.

*Весь біль і всю любов я хочу передати
своєю вишивкою. Ось що для мене
означає цей проєкт.*

НАТАЛІЯ ОСАДЧУК

60 років

м. Львів – Münster

За фахом я лікарка-стоматологиня. Закінчила Львівський Національний медичний університет ім. Данила Галицького та пропрацювала у стоматології понад 30 років.

У Німеччині успішно закінчила мовні інтеграційні курси з рівнем B2. Проходила тижневу практику, як стоматологічна гігієністка у місцевому стоматологічному праксисі (Мюнстер). У подальшому планую проходити практику та працювати за фахом у Німеччині.

Любляча мама двох двійнят. Учасниця українського хору "Червона Калина" у м.Мюнстер.

... Вишивати прапор України до 35-річчя Незалежності моєї Батьківщини – це велика честь і можливість продовжити традицію моєї родини.

Моя родина завжди була активною в суспільно-політичному житті України, саме тому я беру участь у проєкті "Стібки Перемоги".

АЛЛА РОЖКО

46 років

м. Тернопіль – Неєк

Я переїхала до Німеччини з чоловіком та трьома дітьми у березні 2022 року і зараз працюю у місцевій середній школі інтеграційною вчителькою.

У мене економічна освіта, у 2010 році я захистила кандидатську дисертацію та викладала у Тернопільському національному економічному університеті. З 2017 року вела підприємницьку діяльність – організовувала квест-прогулянки для дітей та дорослих. Є регіональною координаторкою та методисткою проєкту “Здорове харчування для дітей” від ГО “Здоровбудь!”.

Я люблю читати, грати в настільні ігри, готувати. Маю творчий хист. Пишаюсь тим, що сама вишила свій весільний рушник.

У складні часи переживань за Україну вишивання “Рушника Незламності” стало певним ментальним перезавантаженням. Я маю велике бажання бути частиною гурту однодумців, відчувати причетність до чогось значимого, важливого.

“Участь у проєкті для мене – це спосіб проявлення своїх творчих талантів, єднання духу з іншими українками задля спільної мети, обмін досвідом рукоділля.”

МАЙЯ ШЛЯНІНА

23 роки

м. Вишневе Київської обл. – Greven

За освітою я дизайнерка інтер'єру.
В Україні протягом останніх 2-х років поєднувала навчання в коледжі з роботою за своєю спеціальністю.

У Німеччині я згаджусь вже понад чотири роки. Перші два роки присвятила вивченню німецької мови до рівня B1. Зараз проходжу Ausbildung за професією будівельної креслярки (Bauzeichnerin).

У Німеччині проживаю разом із мамою та молодшим братом Тарасом, якому 11 років. Моя мама теж вишивала наш "Рушник Незламності".

Для мене "Стібки Перемоги" — це ниточка, яка поєднує мене з Україною, її людьми та дає спільну надію на Перемогу.

“

“Рушник Незламності” є для мене символом єдності українців, які, попри відстані та випробування, залишаються разом.

РЕЄСТРАЦІЯ РЕКОРДУ

Наш спільний творчий проєкт було подано для реєстрації у "Книзі світових рекордів" як найбільший вишитий хрестиком український "Рушник Незламності", створений українками у вимушеному перебуванні в Німеччині.

24 серпня 2026 року в Мюнстері під час урочистих заходів, присвячених 35-тій річниці відновлення Незалежності України, рушник презентовано громадськості та відбулась фіксація рекорду.

Для того, щоб одержати таку відзнаку, рушник проходив експертизу, тобто перевірку на те, чи були раніше зафіксовані схожі досягнення та чи може саме він претендувати на рекорд. Під час експертизи команда Книги світових рекордів перевіряла відкриті та закриті бази даних, а також бази ЗМІ щодо аналогічних або подібних досягнень у цій ніші. На відміну від інших книг рекордів, експерти цієї книги аналізують не лише ті рекорди, які були зафіксовані нею та зберігаються в архіві організації, а й досягнення, зафіксовані іншими книгами рекордів, й підтверджені згадки у ЗМІ.

За результатами експертизи формується експертний висновок і рекордне формулювання, у якому досягнення може бути офіційно зафіксоване. На підставі заповненого брифу на сайті організації та оцінки поданої заявки було обрано категорію "Найбільший вишитий хрестиком український "Рушник Незламності", створений українками у вимушеному перебуванні у Німеччині". Заявку подано до Книги рекордів від імені спілки "Українська мова та культура у Мюнстері", а інформацію оприлюднено у буклеті за згоди усіх учасниць проєкту.

КОНТАКТИ СПІВПРАЦЯ

WEBSITE

www.ukrainer.ms/ua

WHATS APP

+49 1511 1605303

EMAIL

verein@ukrainer.ms

Ukraine. Wunderschön. Stark. Unzerbrechlich

